

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felélős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BÁLKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Ba l k á n y i Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.
3 félévre	4 -			
Negyed évre	2 -			
Egyes szám ára 20 fillér.		MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		

A nyitási sora egy korona.

A rendőr.

Alsólendva, 1909 márc. 20.

A felebarátain azt követelik tőlem, hogy mindig és minden körülmények között respektáljam az utcán a közrendet, ami utcai tisztességnek is nevezhető. En is ezt követeltem tőlük. Ennélfogva rend- és rangkülönbség nélkül valamennyien igen fontos intézménynek tartjuk a rendőrséget (éjjel az éjjeli őrséget) és agyba-főbe dicsérjük, ha „mással” szemben érvényesíti azt a közhatalmat, amelynek képvisel. Ilyenkor mindig igazva van a rendőrtörvény, vagy az éjjeli őrnék. Azért őre a rendnek, hogy csendháborító okvetetlenkedéseket, részeg csatazajokat és más botránnyokat meg ne törjön. Jaj azonban szegény fejének, ha akkor is teljesíti a kötelességet, amikor történetesen mi vagyunk ana bizonyos csatazajának a főverői. En, te, ő. Mert hiszen megeshetik az ilyesmik. Velünk, polgárokkal, megeshetik. Mi ugyan urak vagyunk, de nem mindig. Nekünk nem muszáj mindig korrekett gentlemanoknak lenni. Mi csak addig vagyunk urak, amíg akarjuk. Néha kirughatunk a hamból, néha csaphatunk meg nekünk egy gorbe napot, néha botránnyokat is csinálhatnak az utcán. Kinek mi köze hozzá? Talán a rendőrnék, vagy éjjeli őrnék? No, hiszen azt szeretném látni. Nekik kuss, ha „te” danolsz az utcán; a csendháborító utcai mulatózásnak akkor vessen véget, ha „ő” danol.

Ez nem tréfa. Alsólendván ez a közrendi morál. Mással szemben nemcsak elismerjük, de követeljük is a rendőri szigorúságot. De ha a rendőr vagy éjjeli őr tőlünk követeli, hogy tisztességesen viselkedjünk, akkor rugunk. Nincsen olyan hét, hogy valamely büszke magyar durván szembe ne szálljon egyik-másik éjjeli őrral, aki semmit egyebet nem tesz, csak azt, hogy a kötelező rendtartásra figyelmezteti.

Senki se mondhatja az alsólendvai rendőrökről és éjjeli őrokról, hogy szándékosan keresik a polgárokkal való összeütközést. Készségesek és udvariasak mindenki irányában és szükségtelenül nem avatkoznak az utca dolgaiba. Az az idő régen elmúlt, mikor akár a vidéki rendőr, akár az éjjeli őr az élclapok állandó céltáblája volt. A rend mai őrei igen komolyan (vagy legalább komolyabban, mint azelőtt) teljesítik súlyos hivatásukat. A rend őrei nem cselekednek a privát emberek passziójával,

ők nemcsak akkor őrei a rendnek, amikor a kedvük tartja, tőlük azt követeljük, hogy ha szolgálatban vannak, olyanok legyenek, mint az isten, aki sohasé szunnyad, sohasé gyöngö. Szemet csak akkor hunyjanak, ha mi vagyunk a rendháborító.

Másút ez nem így van. Másút olyan megállapodott a rendőr tekintélye, hogy a szeme pillantásával fékezi az utcai forgatagot. Az intelmeit nem tekintik önkényes beavatkozásnak, se a hivatalos hatalommal való visszaélésnek, mint nálunk igen gyakran.

Sokan persze a faji temperamentum és a műveltség különbözőségében keresik ennek az okát. Hiszen kétségtelen, hogy a magyarnak könnyen felcsattanó temperamentuma nem szivesen tűri a hivatalos nyomást és az se egészen lehetetlen, hogy ez a fegyelmelzhetetlenség a közműveltség fogyatékosságából ered. De ennek az utcai fegyelmetlenségnek nem ez az igazi oka.

Komoly és tisztelretelmítő okokban gyökerezik ez az utcai dacoskodás. Valamikor nem volt ez nevelésintés, hanem védekezés. Olyan volt ennek az országnak valamikor az állapota, hogy a hatalomban elengéses tényezőt látott és ennél fogva bizalmatlan volt a hatalom szervei és közegei iránt is. Nagyon természetes, hogy a hatalom egyik legjelentősebb szervétől a rendőrséget tartotta a magyar nép és ezért védekezett ellene; ahol lehetett, visszaszorította, amikor megtehette, szembeszállt vele.

Mely gyökereket verhetett a magyar lélekben ez az ellentállási éberség, mert még most se tudott leszokni róla és amit a kivételes állapot az ország érdekében igazolt, azt akkor is akarja érvényesíteni, mikor tulzot érzékenységében azt hiszi, hogy egyéni tekintélyt, értéket, vagy szabadságát sérti a rendőri beavatkozás. Ézért aztán láthatunk néha olyan jeleneteket is, mikor a közönség nem a kötelességet teljesítő rendőr vagy rendőr helyettesítő éjjeli őr pártjára áll, hanem a rendháborító pártjára, aki ez a védelmet meg nem érdemli. Ez ugyan csak ritkábban esik meg, mert masok megfedezését szivesen látjuk, csak akkor káromkodunk nagyokat, ha a saját személynünk provokálják a rendőri beavatkozást.

Hát a közhatalomnak ez a fitymálása a mai állapotok között csunya és kulturálatlan dolog. A rendőrség, vagy mondjuk: az őt helyettesítő éjjeli őrség nem ellenfél és igazán művelt ember nem mászik mind-

járt a rend hivatásos őrnék arcára, ha tisztességes viselkedést követel az utcán fölé, nem is szólván arról, hogy az igazán művelt ember lehetőleg tisztességesen viselkedik és epen olyan kötelezőnek ismeri el magára nézve az utca rendjét, amnyire kötelezőnek hirdeti, ha más emberről van szó.

Március 15-ike Alsólendván.

A nemzet ujjaébredésének nagy napját, március 15-ét a régi lelkesedéssel ülte meg városunk hazafias közönsége. Már az előtte való napon több házra kintűtek a nemzeti lobogót, de a város külseje csak hétfőn öltött igazán ünnepi színt, mikor különösen a főtűzcsaba aig volt nehány ház, amelyre a honfiumi lelkesedés, a 48-as nagy időkre való emlékezés színbolomát, a tricolort ki ne tűzték volna.

Tanítványeinkben, mint minden esztendőben, a tanítószag ismertette a márciusi napok jelentőségét, templomunkban ünnepi mise volt, hova tanítók vezetésével felvokárdázza vonult az ifjuság. Egyesületeink közül a Kaszinó, az Iparos Övasóker és a Keresk, és Iparos Ifjak Egyesülete tartottak ünnepélyeket, az első keitt társasvacsora keretében, míg az utóbbi nyilvánosan, díjtalanul, a nép számára. — Az ünnepelek lefolyása a következő volt:

A Korona nagyertermében

A Kereskedő és Iparos Ifjak Egyesületek ünnepélyére több száz főnyi közönség jött össze vasárnap délután a Koronaszálló feldiszeített termébe. Kevéssel 4 óra előtt a helybeli Dalkör Himmusz-a nyitotta meg a programot, mely után dr. Csongor Gergely lepett a dobogóra, hogy a tőle megszokott kiváló előadói rutinnal elszavalja saját szerzeményű szép költeményét, a Kossuth -ot. Az ünnepek szónoka dr. Tüskés Dező volt s öszintén mondjuk, szerencsésebb választást nem is csinálhatott volna a rendezőség. Dr. Tüskés szónoki képessége elismert tény s ebben a meggyőződésükben csak ujból megerősítette háias hallgatóit. Egy megkapó történetet mondott el a 48-as időkből azon a figyelmeztető, keserűen hangon, amely elragadja a közönséget. — Majd ismét a dalára megfoglykozott csapata énekelte egy hazafias darabot, utána Oszeszly M. Victor elnök vázolta a szabadságharc történetét a

Sirolin

Emeli az érvényes és a testületi megemelti a köhögést, váladozt, éjjeli izsadt.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
ellen szántalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mintthogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. — Ára lüvenként 4 — korona.

márciusi eseményekből kiindulva a szabadságharc letöréséig. — Schwarc Mór szavaltával most is a régi jó nyújtotta, érven csengő, erős hangja kitünően elevenyestül Abrányinak — Március 15. c. költésében. — Végül a Dalkör énekel, mely után bezárult a szép ünnep.

Az Iparos Olvasókörben.

Március 15-ének előestéjén, vasárnap este társasvacsora volt az Iparos Olvasókörben. Műsora nem volt az estélynek, de közfésztetben nem volt hiány, amiket a szónokok a nap emlékeztetőre mondtak. — A kitünő hangulat, a még kitünőbb ételek és italok hajnalig együtt tartották a nagy számú jelenlévőket egy részét.

A Kaszinóban.

A Kaszinó hétfőn este saját helyiségében ünnepelt. Az első fogas után, vacsora közben elkezdődtek a szokásos táncok, köztük elsőnek K. Hajós Mihályé, ki mint a Kör elnöke, az üdvözlő beszédet mondta. Röviddel később még a következők beszéltek: dr. Brünner József, Gaál István, Teke Dénes, dr. Tüskés Dezső, dr. Fehér Dezső, Bíró Lajos és többen. Ráth N. János felolvasott a 48-as időről. Az előadókat lelkesen megénekelte. A vendégsereg késő éjjelig kitartott a legvidámabb hangulatban.

Hétfőn este a Tüske-fele vendéglőben is volt ünnepi társasvacsora a nagy nap emlékére.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

29-ik folytatás.

1907 március 20-án azt olvastam a fővárosi lapokból, hogy Szatmár arvizveszedelmében van, a Szamos annyira megáradt, hogy a kiöntés minden pillanatban várható. (Mint Szatmár nemcsa városának akkori lakója (kém barátam volna benne végig), elhatároztam, hogy én is érdeklődöm majd a víz iránt, s hogy lássam, milyen zavaros az a Szamos, ha megárad: megindultam a nagy hid felé, ott, ahol már előzőleg, a nyáron ismert tanultam a Szamost — mint erős reggattista és gyenge úszó — hogy bizony

akkor is veszedelmes jóság biz az, ha megáradt, hát még ha aztán „zúgva, bőgve töri át” a gátat.

— Mentemben eszembe jutott egy ottani derék albíróról egy kis historia, arról az albíróról, akit nemrég nyeltek (1909-ben) végleges székhelyére, Erdődre. — Az a historia pedig úgy szól, hogy a mi albírónk egy ízben rettentően neki keseredett, magyarul: alaposan felbőrtintett és úgy ment hazatéle. A hold sütött és kora, szürke, füves nyár volt, mindez azonban nem zárta azt ki, hogy a hold egy pillanatra elbujjék, amely csöpp idő teljében elég volt arra, hogy a mi emberünk megbotojék és belepopyanjon a „Promenádn” című kert árkába... s mire a hold kíváncsian újra kidugta az ég foszlányos ruhadarabjai közül mosolygó, széles fopáját, megfürösztve fenyével a „Promenádn” kertet, akkor már hősünk a partot kímélte ugyan, de mikor benne volt a holdvilág feyében — hirtő keriben, azt hitte az alkoholos nyágvál, hogy a Szamosban van. Egyéb se kellett a szamosparti embernek: elővette a tempót és nagyokat rugva a hold fényétől fúrószótú fívón: keresztül uszta a Promenádn kertet.

A historia vagy igaz, vagy nem igaz. De mikor nekem elbeszélte, a hős is jelen volt, pirult, de nem tagadta.

Erre a h istoriára gondoltam, de a zúgó tömeg felebesztett. Egy őriási nagy tömeg ember feketellte a hidon, a parton. Zúgott a tömeg és messziről hallatszott a víz különös zajgó moraja. Már akkor én is komolyán lettem. Tárkoskáj jétek asztalát lapátokká, kőzet embereket a szerszámokkal és tojzókort a katonasággal a csónak örség. Féltem, hogy engem is visszazoritának, mint a nagy tömeget. Egy hadnagy ismerősöm átterszét: „Stétjál a töltesen végé,” — mondta, — és én rámentem az alig fél méter széles, erős téglá töltesre és mentem a vízmenten keresni az uszodát, hogy mi történt azzal? Messze magasan felette állt a víz. Nem volt nyoma se a katonái, sem a civil uszodának, — az áradat a csónakház tetején felül bömbölt.

Nyáron az uszodában, mikor már én is ott voltam, egy szép praepissa felű... — mint a deési hegyek viz megbösszult volna a szép lány emlékt... de még azon felül is szörnyű rémeket hozott... egy szép város állott vesztélyben, hogy egy 15 éves szomorú város emlékét ismétődjenek meg. Visszaemlékeztem, hogy még a nyáron mondogatták nekem, hogy én az lakásom melyében fekszik a Szamos medrére. Mi lett volna ott, ha a víz meg a 20—30 centiméter emelkedik? Mert a víz teteje a töltes szélétől nem volt messzebb. — A jó Isten a tudója. Tudja az ég, én nem féltem. Csak gömgyöködtem a veszedelmében, valami csudás megmogyarázhatatlan érésszel.

A város felől a parton csak úgy búgtak a villanymotorok, amik visszacsipicelltek a gáton

keresztül benyomott, kiszivárgott vizet, hogy a partnál fekvő házak pincéit menisek meg az árvízről, mielőtt kiöntene a Szamos.

— Mondogatták: „ha megindul a jég Deesen, vége Szatmárnak.” Még akkor csak sejthetni lehetett mindent. Tudni semmit. Csak töltés a hullámok, a jégtáblák vágódják egymáshoz, zúgtak, sustergett, ressegett, ropogtak, torlódtak egymásra, itt-ott egész szigeteket kitéptek, miket fadarabok, őriási tusok szaporították... addig, míg a víz őriási erjeje újra neki nyomta a messzeségnek, amerre a szem ellátott, a széles vízváza. Addig néztem, amint láthatám, mikor egészen sötét lett, hazamentem. Az egész város felé: akinek volt valamije, jobban, mint én.

A víz napokig csökölgatta a töltes szélét, de a jég Deesen maradt, a víz pedig — Szatmárnál — a medrében. Az Isten és a technika vívmányai megmentették Szatmárt. Mikor később, hettelek aztán, arra jártam, meg mindig zúgott a víz, — s mikor hónapok múlva az őtös csónakunkkal ott vágunk Pálfa felé a vizet, meg akkor is őrvényelt itt-ott, mintha még akkor is erőlködött volna, mintha sajátja volna, hogy akkor a medrében maradt, de már mi 10 karal olyan könnyen uralkodunk rajta, hogy észre sem be se jutott arra gondolni, hogy március 20-án úgy bánt volna el a csónakunkkal, mint egy számaszállal s akkor úgy repültünk felefelé, mint a víz azokon a napokon reptett lefelé a számaszállal.

Betről betüre igaz historia.

És ma úgy gondolok rá, mint egy álomra, mi estobán kergettem el magam elől, de most, hogy Alsólendván jártam, a völgyében kiöntött vízben megláttam az egész kis várost, fordított várral, toronyal, házakkal, eszembe jutott a szatmári víz... és a fordított kedves, színes házakról eszembe jutott az én délibábos hazám, a magyalföld, a Nyír, a Szabolcs, a délibábok haraja és azt kérdeztem magamban: „Isteneim, meddig lesz így, hány ház lesz még énekeim...?”

(Folytatom.)

Dr. CSONGOR GERGELY.

Az alkohol áldozatai.

Pusztulunk, vesztünk. Nap-nap után felhangzik a tehetetlen panasz az alkohol szörnyű pusztítása ellen. A mult tehát meg... a lapok, h. u. G. Töradák községben meghalt a falu egy módos gazdája. Régi magyar szokás szerint torra gyűlték össze a rokonné és jóbarátok, mintegy 50-en. Reggelig tartott a muli. Bűfelejeként elfogyasztottak két horvát pálinkát, de aig távoztak a vendégek, közülök 17-en borzasztó gyomorajást érezték. A 17 közül meghalt 12 ember, a többi a gyorsan előhívott onfalódozó orvosi segély

Szállj el madár...

Szállj el madár messze földre,
Égy elhagytál sírra;
Édesanyám neve van a
Fejájára írva.

Megismerem igen könnyen,
Nincsen rajta virág, —
Kihallatszik a sírásra,
Sírataja a fiat.

Mondd anyámnak dalos ajkaid,
Kedves kis mátyáridám;
Ne sírassa már a fiat,
Nem el az már árván.

Mondd el neki, hogy az öröm
Frigyet költött velem,
Rámosság egy száke hajú
Kis lány széme fenyé...

H. REVERENCICS ISTVÁN.

A két Benedek.

Nyári nap volt. A nap kevelen feszített az égen aranyos, ragyogó súbujában. Hetýkén feszített, de azért már látszott rajta, hogy szunyókálni kezd. Hába erőltette magát, bőbóvala mindig lejjebb esett az ég pereme felé. Alkonyodott. A pacsiára már elült. A többi madarak is éjjeli szállás után néztek...

Kint a réten az öreg Benedek Sándor ke-

gyetlenül szúda azt, aki eladta, meg azt is, aki készítette a kaszájt, mert alig vágott vele pár rendet, már nem akart fogni. Csizi-csosi, csak kőszőrülte, meg morgott, meg vágott kőbz-kőbz. Majd egész este lett, a kondás, a csordas, a juhás és haza hajtotta falkáját, csordáját, nyáját. Aztán nem volt semmi nesz. Az öreg csak egyre vágta a rendet, aztán kőszőrült, meg káromkodott.

A sok kellemetlenség közepette is volt ideje visszagondolni a multa. Hej, az öregnél már csak így van. Neki a jelen már nagyon csekély jelentőségű, a jövőben csak a koporsót látja, de a mult, a virágos, napsgaras mult, az egészen más... Hej, akkor ragyogóbb volt minden, szebben dalolt a madár, illatosabb volt a mezei virág, akkor jobban fogott a kasza is. Nem kellett annyit kőszőrülni.

Volt sok keserűsége is neki. Még felsajdul a szive, ha sok gondot.

Abba-abba hagyja a kaszáját. Elgondolkodik. Megrázza ősz fejét, aztán monologizálni kezd. — Az ebada kölyke, üzenetet küldött. Azt üzeni, hogy megjön nekomszóra. Eje, eje, a betyár nem jól cselekedett. Nem kellett volna azért itthagyni a faluját... Ámbár, 'iszén én is voltam fiatal, talán én sem tettem volna másképp... Bizzen! ezt esztendje, hogy elment, — hej, igaz, én is addig ültem azért a lányért. Megöltem. Uram, bocsásd meg bűnömöt, de hádi mert nem tartotta meg a szavát az a lány!?

Majd így folytatja:

— Mérges voltam a fiamra, miért hogy bá-

nak adta magát, pedig hát én sem voltam külön. Az csak elment messze, itthagya a faluját. Itthagott engem. Itthagott mindent. És én milyen kegyetlen, milyen durva voltam hozzá... Azt izente, rövidesen megjön. Oh, már csak itt volna, de ölelném keblemre. Szegény, szegény gyerek!

Abba hagyta a monologizálást, aztán csak megint kőszőrült, vágta a rendet, meg káromkodott.

— Jó estét adjék Isten! — hangzott.

Az öreg feltekintett. Egy lovas állott előtte.

— Nohát, nem ösmer meg apám-uram? Én a nyeregbe a kelmed józsi fia! — szolt a lovas a vőnekémből leugrva.

Az öreg áfolelte a legényt és megcsókolt. Aztán jobbról is, balról is jól megszólyta vette, és volna-e a fia. Sokat szeretett volna kérdezni tőle, de meggondolta a dolgot. Sokkal jobb lesz azt otthon elvénézni.

A legény átakarta venni az öregőt a kaszázt, de a nem engedte.

— Hagyd csak fiam, hagyjad. Ma te a vendég vagy. Majd elvezem én magam. No meg már nincs is éppen sok vágni való. Inkább szépen eredj haza, aztán pihenj addig is, amíg hazakerül... Hanem hádi ezt a lovat hol vetted?

A legény felelvi azt, de az öreg kőbzvágott:

— Különbén majd otthon...

A legény tudta, hogy amit az öreg kimond, abból nem is enged, azért felült ujra a nyeregbe és elvágott a falu felé. Az öreg egy ideig utána

HIREK.

Kossuth.

Irtá és márc. 14-én szavaltá: Dr. Csongor Gergely.

Egy név, melyben összegyűjtve minden, Mi a magyarnak szent, dicső, nemes, Amelytől egy szikra kel a szívében, Melytől kiló buszok könyveszt, Amely örökre fénylik, mint jelet, Melytől a sír megredőzik és kistárl Regébe hazárról, elő szabadságról, E név, e szó, e bűvös: Kossuth!

Ha felharsan az emlék hasonja S mint végietűt űzi a halál, Világosa a sírok között, Kel a halott, ki küzden sírba szállt, S temetőnkben mozdul ott is a hant, Hol elhagyott a sző, a sző, a sző, Hol lelkesedés hirdet jógot, Hol a nagy Petőfi árulta a tant.

E sír a sziv, minék, ha keble dobban, Erzi a holt: Kossuth meg nem halott, S mit ő kiálta, tudjuk szászor jobban: Szabadságunk a magyar hont egyen fog! Mert műve szikla, mely rendíthetetlen, Rátörre bár az önkény tengerre S rásújna bár az ármany menyekő, Dacol habok, dacol villámok ellen!

És szent e sír, mint Mekkának szikája, Mely bűvölő ad annak, ki nem megnehl S kit emlegető a bának eszjakaja, Egy érintésével új életre kel, Szentelt porát keverd tel hágy Zephír S haláltad fejünk, mint a tűzvészeket, Hogy mind ezredek hó lehellet, Nagy lélek, Elsz, bár előfűd a sír.

Neved ha mondjuk, hön imádkozunk S ma hallgat rá a szabadság istene, Feszül a kar, ha csak rád gondolunk, Szívbőligen ébred Árpád szíleme, Szép ha kel, read állad lelet, A nallo ha kel, körtözöd gloriat S porában is álld évádhajton: Szent szód szölte, a — „készszerer.”

Igaz a szó: „Pokol kapuja sem” Kellen bár mind fel veszes anyagla, Nem győzheted a teljes szőnyeg népen, Legyen bár fej, éan fényk csillaga, Eredjen bár az önkény zordok reme, Szent lobogónk a nép sávjára ezt, Hiszajta, mint ördögöz kereszt, Ragyog neved, minek örök a fénye.

Tévelygőtök! — Te elmed volt a fánya, Mely megmutatta a igaz utat; Aludtok — ám szabadnak hasonja Hatástesünk ellet életre, Típpot szavunk felvontak jogunkat, Te megmutatd: tenünk mit szabad, Ki tört honunknak ujra átvőd at, Az ut, az élet, az igazság Te vagy!

tudta csak az életnek megmenteni. Ugyanígy eszt történt — néhány nap múlva — Mezőkeresztes községben is. Ott 10 ember halt meg a mérlektőlenni élvezeti pálinkától.

Hát ez egyszerűen hájmeresztő. Huszonkét ceterős, egészséges, munkabíró férfi dőlt ki az étők sorából egy hagyományos, ostoba szokás miatt. Huszonkét család maradt támasz, férj és apa nélkül, áldozatul esve tudatlanságuknak, a rettenetes alkoholi-mérgezésnek. Devisz sárva virág a magyar. Népiünkkel elmaradhatatlanul, hogy adis, vevés, születés, házasságnál, sőt még temetésnél is áldomást isznak, a gazda anyagi körülményeivel mért mennyiségben.

Közéletünk ny emberit, tudósok, természet-búvárok, orvosok már rengeteg sok könyvet ösz-sziraktak e pusztító rém, e szörnyű ellenség ellen, napnál világosabban rámutatva arra, hogy a mérlektőlenni fogyasztott szesz mily óriási, soha jóvá nem tehető károkat okoz az emberi szervezetben. Csak a minap jelent meg egy újság „Hírek” rovatában, hogy a munkásszorongók a polgármesterhez fordultak, kérve őt, hasson oda, hogy férfiek szombat helyett szerdán fizessenek ki, mert különben elisszák egész hét keresetüket (őkét pedig bántalmazzák s így pokol az életük. Azok az emberek, kik keszzerítve vannak az ünnepek kivételével egész életüket nehéz, farazók munkában töltöni, nem ismernek édes házukban nagyobb, emberhez méltóbb gyönyörűséget, mint a részegség mámorát. A szellemi dolgok, szívet, lelket foglalkoztató művészetek, a kultúra haladása, lángelkű egének megnyilatkozásának ártése, ő előttük érthetetlen fogalmak. A földműves, a munkásosztály és az iparosok egyrésze is, sajnos, csak a vad tivornyákban, romlott levegőjű, földig érő füsttel telt helyiségekben tölti el szabad idejék jelentékeny részét.

Ezeket a visszárs állapotokat a hatóság egy parányi jóakarattal megszüntetheti. Eíső sorban kötelezővé kellene tenni a kormcsák teljes vasváni munkásjárnéket, mint ezt Amerikában tesztálják a lmfiveléséről. Ha ez megtörténne s ezáltal a nép lelke, izlése javul, finomul, maga is borzadva nézne vissza abba a posványos légkörbe, ahonnan a világosság, a műveltség és tudomány segélyeivel kiemelkedett. Megértene a haladás, a tudás áldados voltát, átérzene emek előnyeit e megtanulna ember lenni a szó magasztos értelmében!...

RANKÁNÉ.

nézett, majd gondolkodott, kaszáit, kőszőrlit, meg káromkodott...

A falu egyik házából vig hangok hallatszóttak a legény felé. Jó! Ismert azt a házat, meg a lakóit Benedek Jóska. A lovát megcirógatta, aztán odaállította a ház kapuja mellé, ő pedig bement a mulatók közé. Mindenkinél előlt a szeme, azért, mikor Jóska beépett Jóska is körülnézett. Valakit keresett. Megtalálta. Szép, fiatal menyecske volt. Ott állt a házigazda, az ura mellett, aki ma a nevenapját tartja.

Jóska szívet valami végtelen keserűséggel fogta el. Minden kínálás nélkül leült az asztalhoz, aztán csak leült, meg evett. A vendégek fára szemek vetettek fele, de nem szóltak neki.

A vén dudás a sarokban egy nyekette felkúzó szerszámmal. Tánca kerékedtek. Jóska, hivatalon vendég letére is veti magának bátorságot és tánca hívta a menyecskét. A menyecske, lábár nem is szivesen, de elment vele.

Javában roptak a csárdást. A legény odaszólt a menyecskeinek:

— Bőzse, ejj, tejjem, hogy utoljára lissálak. Mondm, még nem fedtetd el a mutunkat?

A menyecske halványodni kezdett és csak lehajotta a fejét. A legény folytatta:

— Emlekszel, mit adtál egyszer nekem? — A menyecske szabadulni akart, de a legény göröcsösen szorította a kezét.

— Egy kést adtál nekem. Azt mondtad, azó jó élvezet, ha hűtlen leszel hozzá. En az t a kőest szítemem, de megtaláltam... Most elhíztam...

Egy óles sikoly rázta meg a levegőt. A menyecske véresen eszt össze. A legény kiugrott az ajtón és a paripájára kapott...

Az öreg Benedek Sándor csak várta a rendet, köszörlit, meg káromkodott. Már a végére járt a dolognak, egyszer csak lődobogást hall. Egy lovas vágatott, lőbogos ingujában, kiseresztett kantárral. Alig néhány másodperc múlva több lovas követte. Az öreg Benedek csak nézte. Eszébe jutott az az idő, mikor őt is így üldözték, mert a hűtlen megmőlte. Tizenöt kemény esztendő őt miltta. Vajjon ki lehet az, aki földözés? kérdezte önmagától. Majd észébe jutott, aki az, bizonyára már alszik is odahaza. Milyen jó lesz aznál a boszúért. Hiszen már olyan régóta nem látta. Levágta az utolsó rendet is, azaz kaszáját a vállára vette, pipára gyújtott és indult hazafelé. Utközben egyre kérdezte magát: vajjon ki lehetett az, aki földözök, vajjon ki lehetett?

R. I.

— Gyűjtés a Csány-szoborban. A Kaszinó hétfői társasvascoráján K. H. a J. o. Mihály ügyvéd, a Kaszinó elnöke 37 korona 31 fillért gyűjtött a zalai vertán, Csány László szobrára. Az összeget Borbély György kézhez juttatta.

— A háború híre nálunk. A legutóbbi hetek izgató szenzációja a háborús hírek képezte. Lázás érdeklődéssel veszi közönségünk a legeskelelybő hirt is, amit a szert határról ideörpít a kultúra szócsove, az újság, s bár sokan már napokkal előbb vótak, sok vett sejtetek hullámozni a Drina mentén, egyelőre be kell örünie azall, hogy a háború meg igen kéteséges, mozgósítás pedig egyáltalán nem történt. Különösen egy szerdán érkezett távirat okozott nagy konsternációt a városban, melyben a pórtalárék egy részének sürgős behívására utasították a hatóságot. Járásunkban összesen 128 egyén kapott behívót, akiknek 24 órán belül az erdeknlél jelentékeny kellett. Ez a szokatlan intézkedés természetesen végkép elhangolta a hadköteleseket, mert csak meg nem tudták közölni, hogy ez a sürgős behívás azért történt, mert több ezred megerősítésre s a létszám kiegészítésre szorult. A járásunkból behívott pórtaláréknak sok nagyobb részét a nagyközönség követe megerősítésre kellett jelentkeznünk, honnan a soproni 48-as bakák egy zászlóaljnak kiegészítésével Bosznia vezényelték őket.

— Színészet. F. F. r. d. Miksa színtársulata, amelyről azt írjuk, hogy néhány hétre városunka jön vendégszerelnéi, jelenleg Csáktornyán járkiz. — Hir szerint Csáktornyáról Alsólendvára jönnek, bár az a tény, hogy a berletek gyűjtése végett semminemű intézkedés nem történt, bizonytalanná teszi a szezon kezdetének terminusát.

— Az új vasútról. Megbízható helyről vett értesüléünk szerint a Nagykiszánté-leténye — alsólendva vasút építését az 1909. évben nem e kzedük meg. Ennek okairól többféle verziót hallottunk; a nyugtalan politikai helyzetet is emlegetik, de biztos tudósítást ez irányban nem sikerült megszerezünk.

— Közönet. A helybeli Kereskedő és Iparos Ifjak Egyesülete ez uton nyilváníták köszönetét Dr. T. úskés Derszó, Dr. Cs. ongor Gergely és S. chwarc Mór uraknak, valamint a helybeli Dalkörnek a március 14-iki ünnepélyen való szíves közreműködésükért, öv. N. e. u. b. a. r. Andráns úrnöknek a teren és Arsteinst Benó urnak a páduhmög szükséges deszákaj díjtalan átengedésért.

— Gyermeknap. Az Orsz. Gyermekvédő Liga ídel napját április 1-ére és 2-ára esnek. Ezt Arvay Lajos alispán rendelt utján adta tudára az alsólendvai járási főszolgabírónak. Rendelést ben felhívja a főszolgabíró, hogy fogatosítoson szíleskörű intézkedéseket, hogy hatóság területén a jelzett 2 napon az erre legalkalmasabb időben és helyeken a hölygyközség felkérésével esetleg újból megalkítandó bizottságok közbenjöttével a gyermeknapok megosztassanak. Világosítsa fel közönséget, hogy az orsz. gyermekvédő liga az 1908. év folyamán megvőto intézetek kivül még újabb 6 gyermeknevelő intézetet létesített. Fontos körülmény az is, hogy a Liga által gondozott gyermekek 7 éves korukon túl nem terheik az illetőségi községet, mert ezek a díjak a gyermeknap jövedelméből nyerneik fedeztet, minél fogva a községek egyenes érdeke, hogy a Liga a gyermeknap jövedelméből annyira megerősödjen, hogy lehetőleg sok ilyen gyermeket vegyen gondozásba, miáltal a községek terheinek segit.

— Megáradtak a patakok. A tavasz érkezése nemcsak a különböző költözö madarakat hozta meg nekünk, hanem a berki tenger, az igyetlen kis patakok áradását, okvetlenülkedés is. Alig hogy végzőcsölögja az első tavaszi napjény a steier hegység havas bordáit: nosza urra lesz a Nagyságn, meg a Fekete-ér és mérgeben olyan hőök-tengert produkál a város alatti berekben, hogy ameddig a szem ellát, víz, piszkos, hömpölygő, hullámozó víz az egész határ.

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahelyét és szivarkapapírost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsiros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a. 1896 február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha a „NIL” név- és krokodil védjeggyel van ellátva!

Igaz van Nagyságos Asszonyom anyiban, hogy valóban magaság a Orisztánok, Romeok, Rolandok faja kivészében van, azonban csépp sem inkább, — most legyünk öszinték — mint az Isoldák, Julák és Róllak.

Más idők, a modern technika vívmányok! (Kérem ne mosolyogjon, a technikai vívmányokból igenis sok köze van az hívság himporához!)

Mit szólna pártján Nagyságos Asszonyom, hogyha a köztünk a legnagyobb romantikusok dr. Csongor, a hangulatok nagymestere, akiknek örökös panaszkodásai miatt a Híradó legrégibb olvasói és legősibb előfizetői is tömegesen elosztották az előfizetést, sőt a hírlapolvasást; mondom mit szólna Nagyságos Asszonyom, hogy ha a fentebb aposztrofált dr. Csongor Nagyságod írást való közzésmint hódolatának akképen akarna mólto kifejezést adni, hogy állandóan kurta korcsolyanadrágban járna és harisnyáiban Nagyságod kedvenc színeivel, egyszer megjelenne ablakai alatt és éjnek idején, persze a viharos éjjelen, megjelenne egy étkelen nagy hárfával a szíve fölött és rövid pengetés után elénekelné — a „Te van a város akácfaivaraggal“ kezdetű kevésbé ismert románcot, vagy a búbajos „Lennél te rózsabimbó, lennék a méh“ dalát. Biztosan tudom, hogy rémes következményei lennének úgy az ablakon kívül, mint az ablakon belül.

Gondoljon csak arra a gyönyörű bülbülszavu hangra, amivel dr. Csongor a nótákat kezeli. Amellett a hangulatok nagymestere oly mesészen hárfaézik, hogy egy városunkban időző bájós vendégholgy, ki úgy tud kacagni, de úgy tud kacagni, hogy a legbájosabb harangjáték nem merne vele versenyre kelni, mondom a fenti hölgy midőn a hárfajátékot meghallotta, elfeledte a kacagás, és megéreztet és Mészáros barátunk a kvart asztrahára elfeledte bemenádni a kontrát, a bírósági jegyzők korelnökének kezéből kihullott egy egész pohár fröccs (három „f“-tel).

És... Nagyságos Asszonyom! Mi szeretnők romantikusok lenni, de bizony lsten, nem merünk. A kívánságoknak elég volna téve, de a hatás, az eredmény nem érne fel a következményekkel.

—i. —r.

Szerkesztői üzenetek.

V. D. Újpest. Ön tréfál, fiatalember, vagy nem komolyan beszél, ilyen célra nem szokás igénybe venni a közönség autókzo kedvét, aki amenny is a rogyásig meg van terhelve a százele társadalmi adóval. Kérését ad acta helyezük.

Dezső, Zalaegerszeg. Névtelenül, vagy álnév alatt küldött keziratot nem közlünk.

Főmunkatárs: Ifj. REVERENCSCS ISTVÁN.

Vasúti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Reggel 7 óra 45 perckor.
Délután 2	" 17 "
Este 8	" 27 "
Csáktornya felől:	Reggel 6 " 55 "
Délután 2	" 03 "
Délután 5	" 21 "

Indulás.

Csáktornya felé:	Reggel 7 óra 56 perckor.
Délután 2	" 27 "
Este 8	" 42 "
Zalaegerszeg felé:	Reggel 7 " 10 "
Délután 2	" 18 "
Délután 5	" 36 "

Nagy raktár új, valamint átjászott

zongorák és pianinokban.

Liszt, Reform, Hangverseny-Mignon, Liliput (130 cm. hosszú) a legújabb különlegesség mahagoni, vörös, matt és fekete színekben.

Olesó árak! Jutányos kölcsönítják! Részletfizetés!

SCHMIDT EDE karmester
Csáktornya.

Tiszteességes uri háznál
kosztot keresek.

Ajánlatokat a havi ár megjelölésével lapunk szerkesztőségbe kérek mielöb.

A híres
kolozsvári szalonna és vegyes felvágott
naponta frissen kapható
FREYER LIPÓT
fűszer és csemegekészkeskedőnél
Alsólendván.
Friss Mauthner-magvak kaphatók.

Keresek egy jobb
fűszer és vasúzletet
átvételre, esetleg
egy üzlethelyiséget!

Cím a kiadóban.

Garai Károly, Aradon

ajánlok: szalonnát, zsírt, füstölt és pácolt húsokat s kolbászokat, szigorú napi árákon. Sziveskedjen árjegyzéket kérni.

Vendéglősök

és

bortermelők
figyelmébe!

Az új
bortörvény

értelmében kiadott bejelentési lapok kaphatók:

Balkányi Ernőnél.

LEGNAGYOBB-SZŐLŐOLTVÁNYISKOLA
AZ ÁLLAMI FELÜGYELET MEILÉTT LETESÜLT
MILLENNIUM
TELEP
NAGYŐSZ
TORONTAL M.
TERJEDELME 500 KAT.HOLD
KESZLET SOK MILLIO
ÁRJEYZÉK INGVEN

MILLENNIUMTELEPEN VETTEM

Szülő-oltvány

és vesszőről nagy képes árjegyzékemet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki emélt tudatja. Ezen könyvet még az is kerje, a ki reméli nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökerez oltványokból, amerikai és európai sima és gyökerez vesszőkből, a világhírű Delawaréból másfél millió készlet.

Olesó ár és pontos kiszalátás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szülőtelepe
Bihardőszeg.

Eladó bor.

60 holdas hegyiszőlőm idei terméséből 1300 hectoliter **fehér** (Rizling, Ezerjő, Bakator, Mézes stb.) és 45 hectoliter **síllerb** — kicsinyben is — eladó.

Bővebb felvilágosítást a tulajdonos nyujt, kinek címe megtudható lapunk kiadóhivatalában.

Vendéglősöknek és bortermelőknek nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelent és 1 koronáért kapható **Balkányi Ernő** könyvkereskedésében Alsólendván

Hirdetések felvételnek a lap kiadóhivatalában.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbútorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menyasz-
szonyi kelengyek, szállodák, ven-
déglők és magányosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BÉNO fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, gyúztelen norinbegr., üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építőfa- és szénraktár.

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szanklemlény adását. Tanulmányait elsőrendű fővárosi építésznek szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő desze Hosszafalu.

BÄDER HERMAN cipész. Nagy raktár közű ferfi- és női epökben.

BOIRS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kitűnő konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA stúdjéje.

BELLOVICZ FERENC ácsmester. Végző minden acsmunkát helyben és vidéken.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMEYI JÁNOS hab-ülő és mézeskolodásos.

EPPINGER SAMU teglagyáros Alsólendván. Teglák és szindelyek a legelsőbél kivételben készítettek.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemege-, norinbegr., rövid-, diszmű-, jatek-, üveg- és porcellán-árú raktára. Nagy válasszék úri-vidékkel.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turisnában.

FURST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FLEINER MORIT bankbizományi irodája Csáktornyán.

FEHER ANTAL kőműves és kőcsikóvác.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbegr., üveg- és porcellán-árú kereskedése. Rum és kőör kompozitok kaphatók.

GREGORIEVICS JÓZSEF szikvízgyára. Kiváló minőségű szikvizet vidékre is szállít.

GERENCSER GYÖRGY teglamester Zalaezerszegen (városi teglagyár). A legjobb minőségű falacserep bármikor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pekemester (Tuske utóda) ajánlja saját felelőlegesen alatt készült lázi rozkenyereit és süteményeit.

GOMZI LAJOS építőipáros és cementára készítő. Alsólendva-Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszertű készítését.

HIRSCHL IGNÁC vegyeskereskedő Lotenyen.

HEGEDICS ISTVAN ácsmunka.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turisnában.

HORVÁTH LAJOS borhelyi, illatszerek raktára.

HEGEDŰS SANDOR épület- és bútorszállító.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendván-Hosszafalu. Elvállal minden és szakmájú vágó munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluhan. Kitűnő magyar étel-ek, jó borok, frissen csapolt sör.

LEVASICS FERENC építőipáros.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúban.

MANDELBAUM MÓR rőfös és divatára kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mazo. Elfogad minden és szakmájú vágó munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasaló-sokban. Varrógép, gőz uszági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSIKS LAJOS építőipáros. Elvállalja minden és szakmájú vágó munkát lelkiismeretes készítésel.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

POLLAK LAZAR nyágykereskedő. Dobány és szivar nagy-árúda.

RAPOSA FERENC építőipáros (lakik Alsólendván, a helyen). Elvállal minden és szakmájú vágó munkát.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabakán.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvárosok a legelőbélben elvállalóknak.

SCHWARZ KÁROLY bőrkereskedő és szikvízgyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JOZSEF ácsmester Hosszafalu. Alsólendva. Minden és szakmájú vágó dolgot elvállal úgy helyben, mint vidéken.

SCHWARZ ETELKA vegyeskereskedése a Kancsai utcában.

SCHWARZ LIPÓT bútorkereskedő Vasad.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és bőrkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabakán.

Ozv. TUSKE FERENCZÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZÉ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen elősön elvállal minden és zöl szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a křeveza oltványokat Szőlőtelepítést helyben és vidéken elősön elvállal.

WORTMAN BÉNO rőfös- és divatára kereskedése. Nagy raktár halott és temetkezési kellékekben.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű ferfi-szabó. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WALTERSDOLFER ADOLF meszár.

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Turisnában.

WEISZ LIPOT ferfi- és női-divatára üzlete. A világhírű vaci Kobrak-cipő egyedül raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedő.

ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcában (Tivadar fele hű ház).

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajások, ferdénnoított és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. félelelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkeztetése alá. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelező.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától felfelé.

Védők megrendelések az intézet szakorvosától lelkiismeretes és felelősségteljesen a pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett eszközöltenek.

Higiénikus elkek a legfinomabb minőségekben, orvosi ajánlva és sterilizálva. — Fejlettített megbízhatóak. Tucatontaik 2—16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak előszórásával és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatójára.

Alsólendvai képeslapok

művészi kivitelben sokféle felvételen Oicsó áron kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében.

AKI

valamit venni akar.

AKI

valamit eladni akar.

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó”-ban.

Figyelem!

—
—
—

Szólóoltványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tölem árjegyzéket nem ker! — Gyökere oltványok ezre 140 korona, „Delaware” ezre 100 korona.

Czim:

Szigyártó Nagy Mihály
FELSŐSEGESD, Somogy megye.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban és oicsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszereseti cikkekben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész
Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.